

آموزش جهانی در دوران COVID-19، پیامدها و سیاست ها

ترجمه شده توسط: فرزاد پرهوده^۱، فریاد پرهوده^۲

^۱ دانشجوی دکتری جامعه شناسی مسائل اجتماعی ایران، دانشگاه بوعلی همدان، دبیر جامعه شناسی (نویسنده مسئول)

^۲ استاد دانشگاه و پژوهشگر حوزه روان شناسی و مشاوره، دبیر روان شناسی

چکیده

هدف پژوهش حاضر تأملی است برآموزش جهانی در دوران کرونا و تأثیر این ویروس بر کیفیت آموزشی و پیامدهایی است که به دنبال داشته است. روش پژوهش از نوع روش های غیر مغل و بصورت اسنادی و کتابخانه ای بوده است. هرچه جهان به طور فزاینده ای به هم پیوند می خورد، خطرانی که با آن روبرو می شویم نیز چنین خواهد شد. بیماری همه گیر COVID-19 مرزهای ملی را یکی پس از دیگری دربر گرفته است. این بیماری بدون در نظر گرفتن ملیت، سطح تحصیلات، درآمد و جنسیت بر افراد تأثیر گذاشته است. تحصیلات نیز از این قاعده مستثنی نیست. بیش از ۱ میلیارد کودک به دلیل تعطیلی مدارس با هدف مهار شیوع COVID-19 در معرض خطر رکود ذهنی هستند. برای ادامه یادگیری جهانی، کشورها برنامه های آموزش از راه دور را اجرا کرده اند. ۱۸۸ کشور (از آوریل ۲۰۲۰)، در حال بررسی روش های جایگزین برای ارائه آموزش مداوم با استفاده از فن آوری هایی مانند اینترنت، تلویزیون و رادیو هستند؛ با این حال بسیاری از دانش آموزان در جهان - به ویژه آنهایی که در خانواده های فقیرتر هستند - دسترسی به اینترنت، رایانه های شخصی، تلویزیون یا حتی رادیو ندارند، این امر باعث تشدید نابرابری ها در امر آموزش خواهد شد. همچنین بی توجهی به حقوق و مزایای معلمان به ویژه کسانی که غیردولتی یا قراردادی هستند می تواند عامل فرسودگی شغلی، آسیب های روحی و روانی و ترک شغل در آینده را در جهان آموزش به دنبال داشته باشد. در نتیجه، بسیاری از افراد-دانش آموز و حتی معلمان- با خطر عدم بازگشت به مدرسه مواجه هستند و این امر سالها پیشرفت در آموزش و پرورش در سراسر جهان را خنثی می کند.

واژه های کلیدی: آموزش جهانی، کرونا ویروس، ابزار آموزش، آسیب ها